

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะมีค่าควรแก่การทำงานรับใช้ทางจิต ลูกๆ ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและยังทำให้ผู้อื่นสามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้ด้วยเช่นกัน

คำถาม: รายได้ที่ลูกได้รับในยุคบรรจบพบกันกลายเป็นรายได้ที่แท้จริงของลูกได้อย่างไร?

คำตอบ: : รายได้ที่ลูกหามาได้ในเวลานี้คงอยู่เป็นเวลา 21 ชาตีกิด ด้วยรายได้นี้ลูกจะไม่มีวันล้มละลาย การรับฟังความรู้ และการให้ความรู้แก่ผู้อื่น และการอยู่ในการจดจำระลึกถึงและจิตใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันคือรายได้ที่แท้จริงที่พ่อที่แท้จริงเท่านั้นที่สอนลูกให้หารายได้นี้ ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครอื่นสามารถหารายได้เช่นนี้ได้ ไม่มีรายได้อื่นใดไปกับลูก

เพลง: เราต้องเดินไปบนหนทางนั้นที่เราล้มลงและดังนั้นเราต้องดูแลเอาใจใส่เช่นกัน

โอมชานติ ลูกๆ ได้สะดุดพลาดพลั้งเป็นอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนไปจาริกแสวงบุญด้วยความรักและความรู้สึกดีมากมาย พวกเขาเริ่มฟังรามเกียรติ์ ฯลฯ พวกเขาเริ่มฟังเรื่องราวเหล่านั้นด้วยความรักอย่างมากที่พวกเขาแม้กระทั่งร้องให้: นางสีดาของพระรามของเราได้ถูกปีศาจราวันลักพาตัวไป เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้พวกเขาก็ร้องไห้ ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องราวที่ไม่มีประโยชน์ใดๆ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและทำให้พวกเราดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขมีความสุข เพราะพวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาจึงไม่เข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่ประสบกับความทุกข์ พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ ทำไมพวกเขาถึงพูดเช่นนี้? เพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ พวกเขาถามว่าลูกๆ ของท่านจะเข้ามาสู่ความสุขและความทุกข์ได้อย่างไร เวลานี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแล้ว แม้กระทั่งในหนทางของความรู้ในบางครั้งก็มีเงามืดของลางร้ายและบางครั้งสิ่งอื่นก็เกิดขึ้น บางครั้งใบหน้าของลูกเบ่งบานและในเวลาอื่นใบหน้าของลูกเหี่ยวเฉา นี่คือการสลับกับมายา จะต้องเอาชนะมายา เมื่อบางคนหมดสติ เขาจะได้รับสมุนไพรรูปชีวิต “มานมานะบาฟ” มีเสน่ห์อย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาตกแต่งประดับประดารูปเคารพของเทพอย่างมากและสวมใส่เครื่องเพชรพลอยที่เป็นของจริงให้กับรูปเคารพเหล่านั้น เครื่องประดับเป็นสมบัติของรูปเคารพ สิ่งใดที่เป็นของรูปเคารพนั้นก็จะเป็นของพระและผู้ดูแลผลประโยชน์ของวัดนั้น ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับการตกแต่งประดับประดาด้วยเพชรพลอยมากมายในรูปที่มีชีวิต และลูกยังคงสวมใส่เครื่องประดับมากมายเมื่อลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกไม่มีสิ่งใด ลูกสวมเครื่องประดับเหล่านั้นในรูปที่มีชีวิตและในรูปที่ไม่มีชีวิตด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกไม่มีเครื่องประดับใดๆ ลูกธรรมดาโดยสิ้นเชิง พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ไม่มีความโอฬารตระการตาอย่างราชาภายนอกใดๆ แม้กระทั่งชั้นยาสีก็มีความโอฬารตระการตาภายนอกมากมาย เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเราดวงวิญญาณบริสุทธิ์อย่างมากในยุคทองอย่างไร แม้กระทั่งร่างกายของเราก็บริสุทธิ์ แม้แต่เครื่องประดับของพวกเขาก็สวยงามมาก ผู้ที่สวยงามมีความสนใจอย่างมากในการตกแต่งประดับประดาตนเอง เมื่อลูกสวยงาม ลูกสวมเครื่องประดับที่สวยงาม ลูกเคยสวมสร้อยคอเพชรขนาดใหญ่ ที่นี้ทุกสิ่งน่าเกลียด! แม้แต่ตัวก็ยังดูน่าเกลียดมาก เมื่อبابาไปที่ศรีนาคดเวร์ Shrinath Dware มีวัดที่สวยงามที่นั่น พวกเขาวาดภาพวักกับกฤษณะที่สวยงามมาก ที่นี้เพราะนี่คือยุคเหล็ก เพียงแค่ดูว่าวักทั้งหมดเป็นเช่นไร! วักเช่นนี้ไม่มีอยู่ที่นั่น ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก แม้แต่เครื่องประดับของลูกก็สวยงามมาก ลองคิดดูสิว่า: ที่นั้นจะต้องมีวักอย่างแน่นอน มูลวักที่นั้นจะอุดมสมบูรณ์มาก ปุ๋ยจำเป็นสำหรับที่ดิน เมื่อใส่ปุ๋ย การเก็บเกี่ยวก็ดี ทุกสิ่งที่นี่ดีมากและให้การบำรุงหล่อเลี้ยง ที่นี้ไม่มีการบำรุงหล่อเลี้ยงใดๆ ทุกอย่างกลายเป็นสิ่งที่ไร้พลังโดยสิ้นเชิง ลูกสาวไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาจะทานผลไม้ที่มีขนาดใหญ่และดื่มน้ำผลไม้ที่หวานมากจากผลไม้ด้วยเช่นกัน จะได้รับภาพนิมิตที่แสดงให้เห็นว่าคนสวนที่นั้นจะตัดผลไม้และให้แก่พวกเขาอย่างไร ไม่สามารถมีผลไม้ได้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงภาพนิมิต อย่างไรก็ตามสวรรค์จะมีอยู่ที่นั่น ผู้คนเชื่อว่าสวรรค์อยู่เบื้องบน สวรรค์ไม่ได้อยู่ทั้งในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน สวรรค์มีอยู่ที่นั่นเท่านั้น แล้วนิมิตที่ลูกสาวได้รับที่นั้นจะมองเห็นได้ด้วยดวงตาทางกายภาพของลูก สิ่งต่างๆ ที่ทุกคนมีก็เป็นไปตามฐานะของพวกเขา ดูสิว่าปราสาทราชวังของราชานั้นสวยงามแค่ไหน! มีปราสาทราชวังที่ดีมากมายแห่งที่ถูกสร้างขึ้นในใจเปอร์ เมื่อผู้คนไปที่นั้นพวกเขาต้องซื้อตั๋วเพื่อดูพระราชวัง พวกเขามีพระราชวังที่เปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าชมโดยเฉพาะ พวกเขาเองอาศัยอยู่ในปราสาทราชวังอื่นๆ สิ่งนั้นเกิด

ขึ้นแม้กระทั่งเวลานี้ในยุคเหล็ก นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยไม่มีประโยชน์และเวลานี้ลูกกลับมาสวยงาม โลกนี้จะกลับมาชั้นหนึ่ง แม้ว่าปราสาทราชวังในอเมริกา ฯลฯ จะเป็นชั้นหนึ่ง ก็ไม่มีอะไรเทียบได้กับกับปราสาทราชวังที่นั่น เพราะปราสาทราชวังที่นี่ให้ความสุขชั่วคราวเท่านั้น มีปราสาทราชวังชั้นหนึ่งที่นั่น มีวังชั้นหนึ่งที่นั่น มีแม้กระทั่งคนเลี้ยงวัวที่นั่น ศรีภคณะนั้นก็เรียกว่าเป็นคนเลี้ยงวัวด้วยเช่นกัน คนที่ดูแลวัวที่นี่เรียกตนเองว่าคนเลี้ยงวัวที่เป็นของราชวงศ์ของภคณะ ในความเป็นจริงนั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นราชวงศ์ของภคณะ สามารถกล่าวได้ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของอาณาจักรของภคณะ ผู้ที่มั่งคั่งที่มีวัวก็จะมีคนเลี้ยงวัวเพื่อดูแลวัวด้วยเช่นกัน คำว่า“คนเลี้ยงวัว”เป็นของยุคทอง มันเป็นเรื่องของเมื่อวานเท่านั้น เมื่อวานนี้เราเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแล้วเราก็กลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นเราจึงเริ่มเรียกตนเองว่าฮินดู เมื่อลูกถามผู้คนในปัจจุบันว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปหรือศาสนาฮินดู พวกเขาทั้งหมดเขียนว่าพวกเขาคือของศาสนาฮินดู ใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาฮินดู? ใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเทพ? ไม่มีใครรู้อะไร บาบากล่าวว่า: บอกพ่อซิ: ใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป? ชีพบาบา กำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปโดยผ่านบราห์มา ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปถูกก่อตั้งขึ้นโดยศรีมัทของพระเจ้าชีพบาบา จากนั้นก็มีอาณาจักรของราวันและผู้คนก็เริ่มชกมวยในกีเลส ผู้คนเริ่มเรียกตนเองว่าฮินดูเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้น เวลาที่ไม่มีใครเรียกตนเองว่าเทพ ราวันได้ทำให้ลูกชั่วร้ายมีกีเลสและพ่อได้มาแล้วเพื่อทำให้ลูกปราศจากกีเลส ลูกกำลังกลายเป็นเทพด้วยการทำตามคำแนะนำและหนทางของพระเจ้า มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกบราห์มินกลายเป็นเทพ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ตามลำดับกันไปว่าลูกลงบันไดมาอย่างไร ลูกเข้าใจว่ามนุษย์คนอื่นๆ ทั้งหมดกำลังทำตามคำสั่งของปีศาจในขณะที่ลูกกำลังทำตามคำแนะนำของพระเจ้า ลูกลงบันไดมาด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน หลังจาก 84 ชาติเกิดแล้ว ลูกจะใช้ชาติเกิดอันดับหนึ่ง สติปัญญาเช่นพระเจ้าของลูกเข้าใจตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ชีวิตนี้ของลูกมีค่าเหลือเกิน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาที่พ่อมาและชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ เวลาที่เรา กำลังกลับมา มีค่าควรแก่การทำงานรับใช้ทางจิต ผู้คนเหล่านั้นเป็นนักสังคัมสเคราะห์ทางกายภาพที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกพาดวงวิญญาณไปจาริกแสวงบุญทางจิต พ่ออธิบายว่า: ลูกเคยสะโตประธานและเวลานี้กลับมาตาโมประธาน ผู้ที่สะโตประธานเรียกว่าบริสุทธิ์ในขณะที่ผู้ที่ตาโมประธานเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ อัลลอยปะปนอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ต้องถูกทำให้สะโตประธาน ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น ไม่เช่นนั้นลูกจะบริสุทธิ์น้อยลงและภาระของบาปจะยังคงอยู่บนศีรษะของลูก ในตอนแรกดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์และจากนั้นบทบาทของแต่ละคนก็เป็นของแต่ละบุคคล ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถมีบทบาทเดียวกันได้ บทบาทที่สูงสุดคือบทบาทของบาบาและจากนั้นก็มีความหมายของบราห์มาและสรีสวตี ผู้ที่ทำการก่อตั้งก็บำรุงรักษาด้วยเช่นกัน บทบาทของพวกเขาเป็นบทบาทที่ยิ่งใหญ่ อันดับแรกคือชีพบาบา และจากนั้นก็มีความหมายของสรีสวตีผู้ที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ช่างก้าใช้ร่างที่ละเอียดอ่อนเท่านั้น ไม่ใช่ร่างก้าจะยึดร่างกายมาใช้ ภคณะมีร่างกายของตนเอง มีเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ยึดร่างกายมาใช้ที่นี่ ท่านเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และรับใช้ทุกคนเพื่อพาพวกเขาไปสู่การปลดปล่อยและการหลุดพ้นในชีวิต เริ่มแรกลูกต้องไปสู่การหลุดพ้นก่อน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อผู้เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงท่านเท่านั้นที่เรียกว่าชีพบาบา ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่เรียกช่างก้าว่า‘บาบา’ คำว่า ‘ชีพบาบา’ นั้นหวานชื่นมาก บางคนถวายเป็นดอกอ้อแก่ชีวาและบางคนถวายเป็นสิ่งอื่น บางคนแม้กระทั่งถวายเป็นนม พ่อยังคงอธิบายให้ลูกฟังในหลายวิธีต่อไป ลูกๆ ได้รับการบอกว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับโยคะ ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ผู้ที่มีโยคะสามารถซึมซับความรู้ได้ดีด้วยเช่นกัน พวกเขาจะศึกษาด้วยตนเองต่อไปเพราะพวกเขาต้องถ่ายทอดความรู้ด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งใหม่ เพียงผู้ที่เคยได้ยินความรู้ี้โดยตรงจากพระเจ้าเท่านั้นคือผู้ที่ได้ยินสิ่งนี้ จากนั้นความรู้ี้จะไม่คงอยู่อีกต่อไป เวลาที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งใดก็ตามที่พ่อพูดในเวลาใด ลูกซึมซับสิ่งที่พ่อพูดตอนนี้แล้วลูกจะต้องมีบทบาทของรางวัล เวลาที่ท่านที่ลูกได้ยินความรู้ี้และถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน บทบาทนี้จะไม่มีอยู่ที่นั่นในยุคทอง ที่นั่นเป็นบทบาทของรางวัล ผู้คนศึกษาเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายและแล้วพวกเขาก็หารายได้จากการทำงานเป็นนักกฎหมาย นี่คือการได้มหาศาลเช่นนี้! ผู้คนในโลกไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้เลย ลูกรู้ว่าพ่อที่แท้จริงทำให้ลูกหารายได้ที่แท้จริงที่ลูกจะไม่มีวันล้มละลาย เวลาที่ลูกกำลังหารายได้ที่แท้จริง มันจะคงอยู่กับลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด รายได้อื่นๆนั้นไม่ได้ไปกับลูก รายได้นี้จะไปกับลูกและดังนั้นตัวลูกเองควรมุ่งมั่นในการหารายได้นี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูกๆ ในบรรดาลูกๆ เช่นกันมีบางคนที่มีสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกไม่ควรลืมพ่อหรือมรดก มีสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะต้องทำ: เพียงแค่จดจำพ่อผู้ที่ลูกได้รับมรดก 21 ชาติเกิด ร่างกายของลูกอยู่อย่างปราศจากโรคภัยเป็นเวลา 21 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ความตายก่อนวัยอันควรจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าลูกจะเข้าสู่วัยชรา ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก! การจดจำระลึกถึงพ่อคือสิ่งหลัก ในสิ่งนี้ที่มายาสรางอุปสรรค เชนาพายุมา พายุมากมายหลายประเภทมา ลูกพูดว่าลูกจะจดจำพ่อแต่ลูกไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เป็นในการจดจำระลึกถึงที่หลายคนล้มเหลว หลายคน

ขาดในวิชาของโยคะ ลูกต้องกลับมาแข็งแรงมากเท่าที่จะเป็นไปได้ในโยคะ ความรู้ของเมล็ดและต้นไม้ไม่ใช่เรื่องใหญ่ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! ด้วยการจดจำพ่อและรู้จักพ่อ ลูกจะรู้ทุกสิ่ง การจดจำระลึกถึงนั้นมีทุกสิ่ง จดจำบาบาที่แสนหวาน! ชีพบาบาผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ท่านคือผู้ที่สูงส่งที่สุด ท่านให้มรดกที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ท่านทำให้ลูกเป็นอมตะและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดังนั้นลูกควรจดจำพ่อ เช่นนี้อย่างดีมาก เมื่อลูกไม่จดจำพ่อ ลูกก็จดจำทุกสิ่งทุกอย่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชีวิตของพระเจ้านี้มีค่ามาก ทำให้ทั้งดวงวิญญาณเองและร่างกายบริสุทธิ์ในชีวิตนี้ อยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตและสอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่ผู้อื่น
2. มากเท่าที่เป็นไปได้ทำให้ตนเองมุ่งมั่นอยู่กับการหารายได้ที่แท้จริง ในการที่จะปราศจากโรคภัย จงแข็งแรงในการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองและโยคยุกต์โดยการเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้และจบสิ้นความไม่รู้ ผู้ที่เป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ไม่มีความโง่เขลาประเภทใด พวกเขาไม่สามารถพูดได้ว่าพวกเขาโง่เขลาต่อบางสิ่งและพยายามปลดปล่อยตัวเองเพราะพวกเขาไม่รู้ ลูกที่เป็นตัวของตัวเองจะไม่โง่เขลาต่อสิ่งใด ผู้ที่เป็นโยคยุกต์จะรู้ทุกสิ่งมาก่อนแล้ว พวกเขารู้ว่าประกายและความเย้ายวนของมายานั้นไม่ยิ่งหย่อนเลย มายามีเสน่ห์มากและเหตุนี้เองลูกต้องปกป้องตัวเองจากเธอ เป็นไปไม่ได้สำหรับผู้ที่มีความเข้าใจในความรู้เกี่ยวกับมายาในทุกวิถีทางแล้วจะพ่ายแพ้

คติพจน์: ผู้ที่มีความสุขใจเสมอไม่สามารถมีคำถามใด ๆ

*** โอม ชานติ ***